

Profesor Emil Votoček (1872 -1950)

Mimořádný vzestup úrovně výuky chemie a vědeckého výzkumu na pražské polytechnice v první třetině dvacátého století je spojen s působením Emila Votočka, který zde byl od roku 1895 asistentem, od roku 1905 docentem a v roce 1907 se stal profesorem experimentální anorganické a organické chemie. V letech 1921-22 byl rektorem pražské polytechniky.

Profesor Emil Votoček se narodil 5. 10. 1872 v Hostinném jako syn velkoobchodníka s papírem. Studoval v Praze obchodní akademii, poté si ale vybral studium chemie. Absolvoval českou techniku a odešel do barvířské školy v Myhlúzách, kde se věnoval experimentální chemii. Právě zde vytvořil Votočkovu činidlo, které se využívá v analytické chemii. Potom Emil Votoček odešel do Göttingenu, kde ho profesor Tollens zasvětil do chemie cukrů. Tomuto odvětví se pak věnoval téměř celý život.

Světového uznání dosáhl svými pracemi v chemii cukrů. Několik cukrů objevil a stanovil také názvosloví pro metylpentózy, které bylo přijato mezinárodně. Pracoval však i v jiných oblastech chemie - v analytické chemii vypracoval novou metodu merkurimetrického stanovení halogenů, sestavil řadu důmyslných přístrojů a podobně. Nesmírně se zasloužil o české chemické názvosloví, které vytvořil spolu s A. Sommerem - Baťkem a také jej prosadil. Právem je považováno za nejdokonalejší a nejdůmyslnější chemické názvosloví v národním jazyce vůbec.

Profesor Votoček ve své laboratoři

Spolu s Jaroslavem Heyrovským, profesorem chemie na Univerzitě Karlově a nositelem Nobelovy ceny za chemii (1959), založil v roce 1929 reprezentační časopis *Collection of Czechoslovak Chemical Communications*, který dnes přináší vědecké práce českých a slovenských chemiků publikované v anglickém jazyce.

Profesor Votoček byl vynikajícím pedagogem, jeho učebnice anorganické a organické chemie zůstaly nepřekonané po celá desetiletí a těžilo z nich několik generací chemiků. Mezi jeho žáky patří například takoví významní chemici jako R. Lukeš a O. Wichterle.

Aktivita profesora Votočka byla unikátní nejen v oblasti chemických věd. Jeho záliby v lexikografii a frazeologii, podpořené četným cestováním, vyústily v řadu odborných překladů a zejména v několik slovníků, např. česko-francouzský nebo šestijazyčný česko-německo-anglicko-italsko-latinsko-francouzský. Profesor Votoček hrál na několik hudebních nástrojů a sestavil obsáhlý hudební slovník. Složil asi 70 uznávaných hudebních děl - písní a skladeb pro klavír a malé soubory.

Profesor Emil Votoček zemřel 11. 10. 1950 v Praze.